

It was found out that the subjective modality of press releases is an expression of a positive or negative attitude of the speaker towards the objects of extra-linguistic reality, therefore it is related to the linguistic category of evaluation. The main means of transferring the evaluator's attitude to the state of things were characterized. They include adjectives of different evaluative semantics, adverbial structures and nouns of positive and negative connotation.

Key words: modus, subjectivity, subjective modality, objective modality, inversion, evaluation.

УДК 811.112.2'322+821.112.2'06-3.08

Софія Козак

РОЛЬ ФРЕЙМОВИХ СТРУКТУР НА ПОЗНАЧЕННЯ ЗОВНІШНОСТІ У ВІДТВОРЕННІ ХАРАКТЕРІВ ТА ПОЧУТТІВ ЛІТЕРАТУРНИХ ГЕРОЇВ (НА МАТЕРІАЛІ НІМЕЦЬКОМОВНОГО ХУДОЖНЬОГО ДИСКУРСУ)

У статті відображено результати дослідження, проведеного на матеріалі літературно-художнього дискурсу, представленого романом німецького письменника ХХ століття Ліона Фейхтвангера «Ієфай та його дочка». Вибір фактологічного матеріалу зумовлений загальною тематичною спрямованістю зазначеного твору. Зображення великої кількості героїв та детальний опис зовнішності кожного з них створює підґрунтя для розгорнутого, глибокого та різнобічного дослідження структур на позначення зовнішності й характеру людини. Аналіз здійснено з позицій актуальної в сучасному мовознавстві когнітивно-дискурсивної парадигми, що дає можливість простежити особливості вербальної реалізації фреймів у літературно-художньому дискурсі. Основне завдання статті полягає у висвітленні ролі фреймових структур, які описують зовнішність літературних персонажів, у розкритті їхніх характерів та почуттів. Аналіз виконано на прикладі головного героя роману Л. Фейхтвангера «Ієфай та його дочка» – Ієфая. Описано структуру фрейму «Зовнішність», визначено його основні термінали. Здійснено докладний розгляд термінальних елементів, що складають периферію фрейму «Зовнішність» у романі Л. Фейхтвангера «Ієфай та його дочка», та на основі проаналізованих термінальних елементів визначено роль вище зазначених фреймових структур у відтворенні образів персонажів, змалюванні не лише їхніх зовнішніх ознак, а й у представленні їхніх характерів та описі почуттів.

Ключові слова: фрейм, фреймова структура, термінал, термінальний елемент, зовнішність, характер, почуття.

Постановка наукової проблеми та її значення. Сучасні лінгвістичні студії відзначаються значним розширенням діапазону досліджень у сфері дискурсознавства, що, зокрема, пов'язане з активізацією когнітивних розвідок, унаслідок чого мовознавча наука зазнала значних змін і трансформацій, які насамперед стосуються методики та методології аналізу мовного матеріалу. Важливого значення набуває дослідження дискурсу, яке здійснюється не лише з позицій традиційного лінгвістичного аналізу, але й фреймового, спрямованого на розгляд фреймових структур, які зумовлюють послідовність і якість викладу текстового матеріалу, а також беруть участь в актуалізації авторської прагматики.

Аналіз досліджень цієї проблеми. Основні положення теорії фреймів представлені передусім роботами таких вчених, як Дж. Лакофф [2], М. Мінський [4], Д. Метцінг [9], Г. Путнам [10], В. Раскін [11], Ч. Філлмор [5], Е. Чарняк [6], Р. Шенк [12] та ін., які висунули гіпотезу про те, що людські знання і пам'ять мають іманентний структурний характер. Однак роботи цих дослідників – це здебільшого приклад унаочнення процесів, що відбуваються в штучному інтелекті, а питання мовної реалізації фреймів залишається на сучасному етапі розвитку лінгвістичної науки недостатньо вивченим. У художньому дискурсі, зокрема, малодослідженою залишається проблематика ролі фреймів на позначення зовнішності в розкритті характерів та почуттів літературних героїв.

Метою статті є визначення ролі фреймових структур, які описують зовнішність літературних персонажів, у розкритті їхніх характерів та почуттів на прикладі головного героя роману німецького письменника Ліона Фейхтвангера «Ієфай та його дочка». Реалізація цієї мети зумовила необхідність розв'язання таких завдань:

- описати структуру фрейму «Зовнішність», визначивши його основні термінали;
- здійснити аналіз термінальних елементів, що складають периферію фрейму «Зовнішність», у романі Л. Фейхтвангера «Ієфай та його дочка»;

- на основі проаналізованих термінальних елементів визначити роль фреймових структур на позначення зовнішності в розкритті характерів та почуттів персонажів літературно-художнього дискурсу.

Виклад основного матеріалу й обґрунтування отриманих результатів дослідження. У дослідженні мовної реалізації фреймів послуговуємося термінами «фрейм», «фреймова структура», «термінал», «термінальний елемент». Фрейм складається з терміналів і є когнітивним утворенням, однак знаходить своє мовленнєве втілення в (художньому) дискурсі у фреймових структурах, а термінали як складові частини фрейму актуалізуються в термінальних елементах.

Фрейм «Зовнішність» розглядаємо як когнітивну структуру, в основі якої лежать категоріальні знання про зовнішній вигляд людини, зафіксовані в лексикографічних джерелах. На основі словникових дефініцій визначаємо термінали фрейму «Зовнішність» („das Aussehen“ / „das Äußere“): ‘Обличчя’ (‘das Gesicht’), ‘Статура’ (‘die Gestalt’), ‘Одяг’ (‘die Kleidung’) [7, с. 214–215].

Для аналізу фреймових структур на позначення зовнішності з метою визначення їхньої ролі у розкритті характерів літературних героїв звернімося до одного з визначних творів світової літератури – роману Л. Фейхтвангера «Ієфай та його дочка». Леон Фейхтвангер (нім. Lion Feuchtwanger) (*7 липня 1884, Мюнхен – †21 грудня 1958, Лос-Анджелес) [3] – відомий німецький письменник ХХ століття. Його книги написані головним чином у жанрі історичного роману, до яких належить, зокрема, знаменитий твір автора «Ієфай та його дочка».

В основу роману лягла історія Ієфая з книги Суддів Старого Заповіту. Події цієї розповіді стосуються періоду між 1300 та 1100 рр. до н. е., у час боротьби ізраїльських племен за Зайордання. Ієфая – позашлюбного сина судді роду Гілеад – названі брати та їхня мати проганяють з дому. Разом із дружиною, дочкою і невеликою кількістю прибічників він іде в пустелю. У тяжких умовах кочового життя Ієфай створює військо та завойовує міста. У кульмінаційний момент боротьби, коли події розгортаються не на його користь, Ієфай звертається за допомогою до Бога, обіцяючи принести Йому в жертву першу людину, яка з’явиться перед ним після здобутої перемоги в бою. На його біду, першою полководець зустрічає свою єдину доньку – Яалу. Переносячи жахливі душевні муки, він змушений виконати страшну обіцянку [1, с. 315].

Актуалізація фреймів на позначення зовнішності та характеру людини у романі «Ієфай та його дочка» відбувається, передусім, завдяки фреймовим структурам, які описують риси героїв, їхню статуру, вбрання, поведінку тощо. Яскравим підтвердженням цього є зображення головного персонажа твору – Ієфая. В образі цього героя присутні такі риси, як гордість, безпощадність до ворогів та незламність. Його неможливо уявити розбитим і підкореним. Він будує плани і робить все для того, щоб здійснити свої задуми. Проте настає кульмінаційний період і в житті Ієфая. Щоб досягти всього бажаного і омріяного, він має виграти війну проти еморитів. Всі наміри головного героя обертаються проти нього, і він опиняється за крок від краху та ганьби на все життя. В останній надії Ієфай звертається за допомогою до Бога. Заслуговує на увагу опис зовнішності та почуттів воїна в цей момент: *Jefta stand und bewegte die Lippen. Er sprach wohl nur in seinem Herzen, und wenn dann ein Wort aus seinem Munde kam, schwemmen Sturm und strömender Regen es ihm fort. Die andern sahen, wie er in das Wetter und Gewölk hineinsprach, sie sahen sein gesammeltes Gesicht... Sie sahen, wie er die Fäuste hinaufstieß in die Luft, sie sahen ihn dann die Hände öffnen, als brächte er eine Gabe dar* (L. Feuchtwanger, S. 283–284).

Ієфай – сильний, могутній, безстрашний, нікому не підвладний, звертається до Господа. Він вірить у силу своєї молитви. Його міміка свідчить про щирість почуттів (*Jefta stand und bewegte die Lippen. ... Er sprach wohl nur in seinem Herzen*), його обличчя в цей час зосереджене (*sie sahen sein gesammeltes Gesicht*), а сам герой звертається до хмар та негоди (*wie er in das Wetter und Gewölk hineinsprach*). Ієфай простягнув руки вгору, стиснувши кулаки (*die Fäuste hinaufstieß*), а потім розкрив долоні, немов для жертвопринесення (*... sahen ihn dann die Hände öffnen, als brächte er eine Gabe dar*). Саме тоді настає кульмінаційний момент – молитва Ієфая почута, і він отримує впевненість у перемозі.

У цю мить зовнішній вигляд головного героя демонструє перехід із зосередженого й напруженого стану у стан радості та впевненості у своєму успіху: *Da zog eine große Freudigkeit in ihn ein. Er rief, und jetzt drang seine rauhe Stimme durch den prasselnden Regen und das knackende, splitternde Holz der Bäume* (L. Feuchtwanger, S. 284). Як бачимо, термінальні елементи фрейму

«Зовнішність» можуть описувати не лише вигляд героїв, а й їхні переживання та поведінку в певний момент.

Іефай здобуває перемогу, і його знову переповнюють почуття нестримності та впевненості у своїй неперевершеності. Він безжально карає ворогів і тих, хто намагається диктувати йому свої правила. Він безпощадний у гніві: *Er lief voll hilflosen Zornes auf und ab. Er sagte zwischen den Zähnen... Er lief hin und her im Zelt, als wäre es ein Käfig* (8, S. 295).

Однак недовго триває радісний період у житті непереможного Іефая. Настає момент, і доля, яку посилає йому сам Господь, повністю змінює цього чоловіка. Це пов'язане з обітницею, яку Іефай у своїй молитві перед перемогою складає Богу, – віддати в жертву того, хто перший вийде йому назустріч, коли він повертатиметься додому. І ось саме тоді, коли, здавалося б, усі негаразди позаду, коли розбіглися усі вороги і здобуто довгождану перемогу, коли лунають звуки музики й пісень, які співають в його честь, саме в той момент Іефай чує голос його єдиної доньки, яка першою вибігає йому назустріч. *Ein schwarzer, ungeheurer Wirbel packte ihn. Jefas breites Gesicht aber verdunkelte sich auf erschreckende Art, grinste, verzerrte sich. Die rauhe Stimme noch rauher als sonst, stieß er hervor...* (8, S. 305).

Наведена фреймова структура описує раптову зміну в зовнішньому вигляді головного героя, пов'язане з різкою зміною його відчуттів. В одному чоловікові, здавалось, поєдналися дві різних людини: одна – молода, весела, здорова, горда, яка нікому не дасть образити своїх рідних, а інша – розгнівана, скорботна, грізна, позбавлена співчуття, з виразом глибокого болю та розпачу в очах. Його обличчя спохмурніло (*breites Gesicht aber verdunkelte sich*), а голос став ще більш приглушеним (*die rauhe Stimme noch rauher als sonst*).

Таким чином, в одну мить змінилося все життя непереможного воїна, змінились думки, почуття, погляди, мрії. Всі страхи й переживання, які мав до цього, здалися сміховинними. Все, до чого прагнув, втратило сенс, адже чоловік був приречений принести в жертву найдорожче – свою єдину доньку – і не міг цьому запобігти.

Відчуття головного героя передано через опис його поведінки, що дозволяє читачеві відчути його душевний біль і страждання: *So hockte er auf der Höhe, überkommen von Erkenntnis und Reue, und starrte hinaus über sein graues, dämmerndes Land* (8, S. 308). Наведена фреймова структура відтворює внутрішній стан Іефая, його каяття та усвідомлення неминучості долі (*überkommen von Erkenntnis und Reue*), зображає сповнений відчаю і трагізму погляд цього могутнього воїна на омріяну країну, яка тепер здавалася сірою та похмурою (*starrte hinaus über sein graues, dämmerndes Land*).

Нічого не залишається і від упевненості та поміркованості Іефая: *Jefsa, zerstreut und nachdenklich, beschaute den Freund, der besorgt, doch voll Vertrauen vor ihm stand* (8, S. 310). Його погляд неуважний і занурений у думки (*zerstreut und nachdenklich*). Такі риси не властиві попередньому Іефаєві. Змінюються і його почуття та ставлення до дружини, заради якої він колись обрав життя в пустелі: *Jefsa schaute sie an, voll Mitleid, voll Kummer, doch wie eine Fremde* (8, S. 319). Термінальні елементи, що описують почуття, є експліцитними маркерами передачі внутрішнього стану головного героя, який позначається на його характері та поведінці з рідною людиною: з одного боку – співчутливий і турботливий погляд (*voll Mitleid, voll Kummer*), а з іншого – цілковите відчуження (*schaute sie an wie eine Fremde*).

Зміни, що відбулися в зовнішньому вигляді та душі Іефая, помічають також інші персонажі твору. Священик не впізнає його: *War das der Jefsa, von dem solche Helle und Heiterkeit ausgegangen war, dass der Anblick selbst die ernsten, würdigen Männer Gileads fröhlich machte? Dieser tief aufgewühlte Mensch, gefärbt mit Kummer und Grimm, war das der Sieger vom Nachal-Gad?* (8, S. 322). У наведеному фрагменті описано відчуття, які заволідали головним героєм та відбилися на його зовнішності, що яскраво передано завдяки термінальним елементам «ущент виснажений чоловік» (*dieser tief aufgewühlte Mensch*), «вимучений горем та гнівом» (*gefärbt mit Kummer und Grimm*).

Фреймові структури, які описують переживання Іефая, наштовхують на думку, що жодна сила не в змозі розвіяти сум й вивести чоловіка з пригніченого стану. Проте після спілкування з донькою Іефай змінився, і ці зміни знайшли свій відбиток у його зовнішності: *Jefsa sah sein Kind... Jefsa hörte es bestürzt und mit Scham. Der stolze Jefsa, da nur das Kind ihm sagte, er gleiche dem*

Jahwe, schünte sich bitter, doch durchrann ihn gleichzeitig eine große Wärme (8, S. 358). Погляд чоловіка ніжний, він слухає дівчинку і відчуває сором за своє життя, за свої нікчемні цілі та прагнення. Для своєї дитини Ієфай завжди був і залишається взірцем. Це вона переконує його виконати обіцянку Богу, і її ніжність, мудрість та простота врешті позбавляють його останніх вагань.

Далі автор описує кульмінаційний момент, коли чоловік, дотримуючись слова, даного Богу, приносить власну дочку в жертву. Зображення зовнішності Ієфая в цей момент яскраво передає його почуття: ...*versteinen Gesichtes, langsam, tastenden Schritten, als gehe er in Dunkeln* (8, S. 360). Читачеві неважко уявити, що почував головний герой у цю мить, позаяк увесь спектр його емоцій передано через зовнішню характеристику: його обличчя закам'яніло (*versteinen Gesichtes*), його кроки повільні (*tastenden Schritten*), його очі нічого не бачать (*als gehe er in Dunkeln*). Стає зрозумілим, що раптова сліпота Ієфая – це результат сильного відчаю і сліз. Він переносить свій біль у собі, ховається від людей у диких хащах, щоб пережити горе і стати ще сильнішим: *Unvermutet dann, eines sehr früher Morgens, tauchte er auf, verwildert, verschmutzt. Ging ins Lager vor Mizpeh, in sein Zelt. Reinigte sich, wie es Brauch war nach der Trauer um einen Toten* (8, S. 360).

Подальші фреймові структури демонструють ті зовнішні зміни, що відбулися з Ієфасом через обраний ним відлюдний спосіб життя. Усі тримаються осторонь його, адже він відштовхує від себе кожного, хто бодай словом торкнеться його душі: *Ein leises Grauen wich nicht, sie konnten ihm nicht mehr näherkommen. Sogar die Kinder spürten es und ließen ab von Spiel und Geschrei, wenn sie ihn sahen. Er selber fühlte sich manchmal wie ein Toter, der aus der Höhle herausgedrungen war. Er war wie aus Luft und Nebel, so als ob das Blut des Lebens aus ihm geflossen sei* (8, S. 363). Ще одна фреймова структура описує цілковиту байдужість та спустошеність, що охопили головного героя, після того як він втратив єдину доньку й дружину, котра залишила його не в змозі пробачити загибель дитини: *Er blieb stumpf. Wüste war in ihm* (8, S. 362).

Наприкінці свого життя Ієфай залишається зовсім самотнім. Незважаючи на те, що здійснилася його мрія стати суддею Гілеаду та об'єднати весь Ізраїль, це не зробило його щасливим. На сьомому році правління, на сороковому році життя воєначальник і дев'ятий із суддів ізраїльських Ієфай Галаадитянин завершує свій земний шлях.

Висновки та перспективи подальшого дослідження. На основі проведеного аналізу було зроблено висновок, що фреймові структури на позначення зовнішності відіграють значну роль у розкритті характерів та почуттів літературних героїв. На прикладі головного героя роману – Ієфая – було доведено, що завдяки термінальним елементам, які наповнюють зазначені фреймові структури, авторові вдається повною мірою відтворити образи своїх персонажів, змалювавши не лише їхні зовнішні ознаки, а й головні риси їхніх характерів та описавши почуття. Перспективою розвідок у цьому напрямку може стати дослідження фреймових структур, які зображають внутрішній стан людини на прикладі літературних героїв у художньому дискурсі.

Джерела та література

1. Козак С. В. Фреймові структури на позначення зовнішності людини в літературно-художньому дискурсі / С. В. Козак // Наукові записки Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського. Серія: Філологія (мовознавство): збірник наукових праць / [гол. ред. Н. Л. Іваницька]. – 2014. – Вип. 19. – С. 313–317.
2. Лакофф Дж. Мышление в зеркале классификаторов / Дж. Лакофф // Новое в зарубежной лингвистике. – 1988. – Вып. XXIII. – С. 12–51.
3. Ліон Фейхтвангер [Електронний ресурс]. – Режим доступу : https://uk.wikipedia.org/wiki/Ліон_Фейхтвангер
4. Минский М. Фреймы для представления знаний / М. Минский. – М. : Энергия, 1979. – 151 с.
5. Филлмор Ч. Фреймы и семантика понимания / Ч. Филлмор // Новое в зарубежной лингвистике. – М., 1988. – Вып. XXIII. – С. 52–62.
6. Чарняк Ю. Умозаключения и знания / Ю. Чарняк // Новое в зарубежной лингвистике. – Вып. XII. – М., 1983. – С. 304–308.
7. Duden. Deutsches Universalwörterbuch. – 4., neu bearbeitete und erweiterte Auflage. – Mannheim ; Leipzig ; Wien ; Zürich : Dudenverlag, 2001. – 1892 S.
8. Feuchtwanger L. Jeftha und seine Tochter / L. Feuchtwanger. – St. Petersburg: Korona print, KARO, 2004. – 416 S.
9. Metzger D. Frame Representations and Lexical Semantics / D. Metzger // Words, Worlds, and Contexts. – Berlin, 1981. – P. 320–342.

10. Putnam H. The Meaning of Meaning / H. Putnam // Gunderson K. Language, Mind and Knowledge. Minnesota Studies in the Philosophy of Science. – 1975. – Vol. VII. – P. 131–193.
11. Raskin V. Round Table Discussion on Frame / V. Raskin // Quaderni di Semantica VI. – 1985. – № 2. – P. 211–212.
12. Schank R. C. Integrating Semantics and Pragmatics / R. C. Schank, L. Birnbaum, J. Mey // Quaderni di Semantica. – 1985. – VI. – P. 313–325.

References

1. Kozak, S. 2014. “Freimovi struktury na poznachennia zovnishnosti liudyny v literaturno-hudozhniomu dyskursi”. *Naukovi zapysky Vinnytskoho derzhavnoho universytetu imeni Mykhaila Kotsiubynskoho. Seria: Filologiya (movoznavstvo)*, 19: 313–317.
2. Lakoff, G. 1988. “Myshlieniie v zerkalie klassifikatorov”. *Novoie v zarubieznoi lingvistike*, XXIII: 12–51.
3. “Lion Feuchtwanger”. 2018. https://uk.wikipedia.org/wiki/Ліон_Фейхтвангер
4. Minsky, M. 1979. *Freimy dlia predstavleniia znanii*. Moskva: Energiia.
5. Fillmore, Ch. J. 1988. “Freimy i siemantika ponimaniia”. *Novoie v zarubieznoi lingvistike*, XXIII: 52–62.
6. Charniak, E. 1983. “Umozakliucheniia i znaniia.” *Novoie v zarubieznoi lingvistike*, XII: 304–308.
7. Duden. 2001. *Doiches univerzalviorterbukh*. Mannheim; Leipzig; Wien; Zürich: Dudenverlag.
8. Foikhtvanger, L. 2004. *Dzhefta und zaine Tokhter*. St. Petersburg: Korona print, KARO.
9. Metzger, D. 1981. “Frame Representations and Lexical Semantics.” *Words, Worlds, and Contexts*, 320–342. Berlin.
10. Putnam, H. 1975. “The Meaning of Meaning”. *Language, Mind and Knowledge. Minnesota Studies in the Philosophy of Science*, edited by K. Gunderson, VII: 131–193.
11. Raskin, Victor. 1985. “Round Table Discussion on Frame”. *Quaderni di Semantica*, VI (2): 211–212.
12. Schank, R., and Abelson, R. 1977. *Scripts, Plans, Goals, and Understanding: An Inquiry into Human Knowledge Structures*. Hillsdale: Lawrence Erlbaum.

Козак Софія. Роль фреймових структур на означення зовнішності в зображенні характерів і почуттів літературних героїв (на матеріалі німецькомовного художественного дискурсу). В статті зображені результати дослідження, проведеного на матеріалі літературно-художественного дискурсу, представленого романом німецького письменника ХХ століття Ліона Фейхтвангера «Ієффай і його дочка». Вибір фактологічного матеріалу обумовлений загальною тематичною спрямованістю даного твору. Зображення великої кількості героїв і детальне описання зовнішності кожного з них передбачає основу для розгорнутого, глибокого і багатогранного дослідження структур позначення зовнішності і характеру людини. Аналіз проведено, виходячи з позицій актуальної в сучасній лінгвістиці когнітивно-дискурсивної парадигми, що дає можливість прослідкувати особливості вербальної реалізації фреймів в літературно-художественному дискурсі. Головна задача статті полягає в визначенні ролі фреймових структур, описуваних зовнішність літературних персонажів, в розкритті їх характерів і почуттів. Аналіз проведено на прикладі головного героя роману Ліона Фейхтвангера «Ієффай і його дочка». Очерчена структура фрейма «Зовнішність», визначені його головні термінали. Здійснено детальне розглядання термінальних елементів, що складають периферію фрейма «Зовнішність» в романі Л. Фейхтвангера «Ієффай і його дочка», і на основі проаналізованих термінальних елементів визначено роль вищезгаданих фреймових структур в зображенні їх характерів і описанні почуттів.

Ключові слова: фрейм, фреймова структура, термінал, термінальний елемент, зовнішність, характер, почуття.

Kozak Sofia. The Role of the Frame Structures Denoting Appearance in the Representation of the Characters and Feelings of the Literary Heroes (on the Material of the German-Language Discourse). The article demonstrates the results of the research which has been carried out on the material of the German language discourse represented by the novel of the German writer of the XX-th century Lion Feuchtwanger “Jephtha and his Daughter”. The choice of the research material is specified by the general thematic orientation of this literary work. A portrayal of the great number of figures and the detailed appearance description of every of the personages prepares the ground for a careful, profound and multilateral study of the structures which denote human appearance and character. The analysis has been made from a position of the cognitive and discourse paradigm which is quite relevant in the modern linguistics and gives the possibility to retrace the peculiarities of the verbal realization of the frames in the German language discourse. The main task of the article consists in the highlighting of the role of the frame structures which denote appearance of the literary personages, in the revealing of their dispositions, feelings and attitude to one another. The analysis has been carried out by way of example of the main character of Lion Feuchtwanger’s novel “Jephtha and his Daughter” – Jephtha – the ninth Judaic Judge. The structure of the frame “Appearance” has been described and its main terminals have been determined. A detailed study of the terminal elements, which make up the periphery of the frame “Appearance” in the novel “Jephtha and his Daughter”, has been performed, and on the basis of the analyzed terminal elements the role of the above mentioned frame structures in the representation of the images of the personages, that is in the depicting of their outer features and of their characters and feelings, has been determined.

Key words: frame, frame structure, terminal, terminal element, appearance, character, feeling.